

INTERVJU-BESIM MEMIĆ EVIĆ; AKA BEBA DUH: Pošten i uvijek u BiH radi za platu koja

28/02/2011 19:34 by Administrator

Besim Memićević aka Beba Duh rođen je u Banjaluci 1984. godine. U Dansku je izbjegao kao osmogodišnjji dječak. Težak život u stranoj zemlji i izbjegličke muke usmjeravaju ga ka rep muzici. Nedavno je boravio u rodnom gradu. Beba Duh za BLIN MAGAZIN govori o rep muzici i svom radu, izbjegličkom životu u Danskoj, prvom susretu sa Banjalukom poslije mnogo godina, političkoj situaciji u BiH...

Razgovarao: Miroslav AJDER Za početak, reci mi kako si počeo da se baviš hip hop muzikom i kada?

Muzikom sam počeo da se bavim 2001. godine. Do 2003. godine sam pjesme radio na engleskom i to je bila višje zajebancija, sa drugom vedom. Onda smo počeli pisati pjesme na našem jeziku. 2004. godine smo preselili u Kopenhagen i upoznali se sa Admianom koji je imao neku ekipu u Kopenhagenu, nekih klopjara i slino. Tada smo nas trojica napravili grupu 'Est metara dole', počeli nastupati na koncertima, po diskotekama. Bili smo predgrupa za srpsku narodnu pjevačicu Gogu. Snimali smo album, ali nismo nikad do kraja, jer su došli problemi i grupa se raspala.

Otkud interes za baš takvu muziku?

Interes mi dolazi skroz iz Borika, kad su stariji ispred zgrade slušali Ramba Amadeusa i slino. Već tada sam počeo da gledam sa strane, kao dijete, i kad sam kao izbjeglica došao u Dansku, vidio sam neke lude stvari. Ovdje sam vidio nacionalizam i tamo nacionalizam i osjećao sam se "nigdje". Tada sam počeo slušati Tupaca i našao sam sebe. Jer on je prišao neke stvari u kojima sam se mogao našti, vidio sam da nije sve tako kako izgleda. Tako sam se zaljubio u rep, jer sam vidio da mogu na taj način da se izrazim da me neko razumije.

A nadimak Beba Duh, odakle on?

Nadimak Beba sam dobio od brata. On me je zvao beba i tako sam ostao beba, to ime je pratilo od malih nogu. A duh se pojavio negdje 2004. godine, kada smo jedno pola godine po našti radili muziku, tako da sam jednu naštu rekao Vedi da se osjećam kao duh i tako se pojavio duh (smijeh).

Repuješ na našem. Zašto to ne na danskom, jer živiš tamo. Da li ti je lakše na našem ili...?

Nije mi lakše, već teže na našem. Danski sam učio u školi, a u Banjaluci sam išao do drugog razreda osnovne. Na našem mi je stvarno teško našti neku riječ koju znam na danskom, ali vuče me da pravim pjesme na našem, jer pričam o socijalnoj tematici, vidim dosta stvari o kojima ljudima želim da otvorim oči. Pravim neku svoju mini-revoluciju. Puno toga mi smeta, a u Danskoj imam problema kao stranac, ali nije to nešto o čemu želim da pričam puno, kontam.

Više govoriš o stvarima koje se dešavaju kod nas nego u Danskoj. Čini mi se da su problemi koje ti spominješ u pjesmama više vezani za naše prostore.

Jeste, ali u isto vrijeme pričam i o problemima u Danskoj. Izbjeglica, stranac, i tome slino. Jer ima puno Jugoslovena i Bosanaca u dijaspori, i oni se mogu pronaći u tome što ja govorim. Imaš, faktički, dvije različite publike "lokalna u Banjaluci i BiH i ona u svijetu.

Imaš pjesmu i o Banjaluci, u kojoj opisuješ djetinjstvo i grad i svoja sjećanja. Ti si bio prilično mali kad si otišao "imao si osam godina. Odakle dolazi ta vezanost za grad, poslije toliko godina?

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalučane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

Mislim da je to zato što nismo dobrovoljno otišli iz Banjaluke i to je uvijek ostalo u meni. Uvijek me je vuklo nešto. Nisam bio 13 godina, tek 2006. godine sam došao u Banjaluku. Imao sam sjećanja, na raje iz zgrade, a sve mutna slika. Sve je to vezano sa tim kakav sam uvijek postao. A ta ja znam, Banjaluka u srcu (smijeh).

Koja ti je najdraža pjesma?

To je pjesma "Stojim sam", koju sam snimio 2006. godine, kad sam prvi put dolazio u Banjaluku, nakon 13 godina. Prvi vers sam snimio u autobusu, dok sam išao ka Banjaluci, kako se osjećam i kako će biti, bio sam radoznao. Drugi vers sam snimio kad sam se vraćao u Dansku, a mi se sve desilo tokom prvog susreta sa Banjalukom nakon 13 godina. Pjesma ima jaku priču, i ona mi je najdraža.

A ta se desilo kad si došao nakon toliko godina? A ti si otkrivao a šta se ustvari desilo?

Kad sam otišao, bio sam dijete, Banjaluka mi je ostala u lijepom sjećanju a kad sam došao, ništa nije bilo isto. Vidio sam da pojedini pričaju ekavicu, bilo je mnogo ljudi koji nisu iz Banjaluke. Došao sam ispred svoje zgrade u Boriku i nisam nikoga mogao prepoznati. Nekako sam bio skroz razočaran i otišao sam nakon četiri dana. Prije nego što sam došao, nisam ništa znao, a kad sam došao, kao da sam izgubio nevinost. I zato mi je ta pjesma posebno draga.

Sad kad si proveo neko duže vrijeme u Banjaluci, tri mjeseca, da li bi se vratio za stalno?

Na samom početku, kada sam došao u Banjaluku, imao sam skroz drugu sliku u glavi, od one koju sada imam. Bio sam 90 posto siguran da bih se volio vratiti, ali nakon nekog vremena sam postao svjestan tužne realnosti Banjaluke i BiH. Ovdje, na žalost, vlada korupcija i nepravda. Pošten, obrazovan uvijek radi za manju platu od onoga što je socijala u EU. To je veliki problem koji će imati katastrofalne posljedice u budućnosti za našu Bosnu i Hercegovinu. Zato moram priznati da je moj odgovor, ako bih bio skroz iskren, definitivno ne.

Da li bi mogao biti reper ovdje, da nisi živio u Kopenhagenu?

Uvijek je uvijek. Mislim da bi me to vuklo, jer me vuklo dok sam bio ovdje. Bio bih reper, ali ne bih imao istu priču. Druga sudbina je druga priča. Kad sam tek došao u Banjaluku, govorio sam da hoću da ostanem, ali onda sam vremenom vidio da ovdje samo lopovi imaju para, a normalan, pošten uvijek može da pući. Vidim puno audija, mercedesa po gradu, to je mafija kojoj policija ne može ništa. Po mom zaključku, mislim da imaju kontakte sa vladom i da njihove pare idu u vladin džep. Ovdje nema nikakve budućnosti za omladinu i oni koji idu na faks gledaju što prije da odu, ako im se ukaže prilika. To je žalostno, da ne možeš ostati u svojoj državi i stvarati nešto od sebe.

Da živio u Banjaluci, za koga bi glasao? Kakvi su tvoji politički stavovi?

Koliko sam vidio, mislim da ne bih glasao ni za koga. Jer ko god je u parlamentu i političari, mora da bude prljav. Zato nema veze za koga ja glasam, isti će rezultat biti. Pare od korupcije idu njima u džep a ne meni ili narodu. Ne bih glasao za nikoga. Glasao bih za samog sebe kad bi moglo (smijeh).

Dok si bio u Banjaluci, živio si u Aheru. A ti si zapazio, kako ti se Aini odnos, jer poznato je da u tom dijelu grada žive uglavnom Bošnjaci.

Ima u Aheru i Srba, i oni su komšije, pozdravimo se, dobar dan-dobar dan, i sve je to ok. Ali nekako je ružna atmosfera, i što jest-jest, oni koji žive u Aheru su nekako izolovani od grada. Koliko ja vidim, u ovom gradu nema mnogo ljudi koji su bili tu ranije, mnogo je novih ljudi. Mislim da to smeta i banjalučkim Srbima, na jedan način. Dosta

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalučane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

Ljudi sa kojima sam ja pričao kažu da su ovi ljudi su se nakrali u ratu, pootvarali kafiće i sliče, sjebali cijeli grad, razumiješ. Kad je bio Bajram, u čehu su ugasili kompletnu uličnu rasvjetu. Nije bilo nikakvog svjetla. Malo mi se ne sviđa ta grad Banjaluka radi u tom smislu.

Pratio si i televiziju dok si bio u Banjaluci.

Na televiziji i nakon 20 godina pričaju samo o ratu "rat, rat, rat". Dublje sam razmišljao o tome i zaključio sam da je to propaganda, ne samo u Republici Srpskoj nego i u Federaciji, da bi ljudi još živjeli u tome i bili zagrižani za nacionalizam i davali njima glasove, dok oni kradu pare. Nakon 20 godina, zamisli! Koliko je Njemačka napredovala od 1945. do 1965., poslije Drugog svjetskog rata, a pogledaj Bosnu! Ljudi još uvijek žive u tom vremenu.

A ta trenutno radiš? Bilo je nekih pregovora sa Hayatom za izdvanje albuma kod nas?

Hayat traži pare, 1000 maraka, da izdaš album. Ali i da ga izdaš, neće ti uraditi promociju, k'o što će uraditi nekom drugom, jer ti si reper. I dok ti odbije ovo ili ono, dobićeš možda 10 posto zarade, a prodao si možda 300 albuma. Ne radi mi se to nikako sa Hayatom. Pokušavam sam da uradim nešto na svojoj promociji. Radio sam pjesmu za Banjaluku i još par spotova, ali to je sve, može se reći, na amaterskom nivou. Jesi li izdao do sada neki album?

Izdao sam tri mixtape-a - The Best Of Beba Duh 1 i 2 na kojima sam skupio kvalitetne pjesme nastale tokom ovih godina i treći The Lost Tapes "ono što se nikad nije objavilo. Album stoji i čeka me u Danskoj, njega pripremam već godinu - dvije. Radim ga polako da bude baš dobar i kad izdam, vidjetu da ganjam nekog menadžera, da mi sredi puštanje na radio-stanicama, da se čuje. Želim stvarno da ljudi čuju moju poruku. Album se treba zvati 'Strašne priče sa zapada'. Koja je ta glavna poruka koju želiš da svi čuju?

Želim da ljudima napravim sliku u glavi ta zapad radi svima nama... ima tu svakodnevne, socijalne tematike, svakodnevnice svih nas, a pričam o svom životu. To su moji pogledi na sve negativne stvari koje se dešavaju u svijetu. Puno ima o Americi, jer Amerika je kao veliki tata svima nama, zato se album i zove 'Strašne priče sa zapada'. Hiljadu problema opisujem u tom albumu. Neće to biti album party, za plesanje, već da sjedneš i razmisliš o nekim stvarima. O čemu još pjevaš tj., pričao u svojim pjesmama, osim socijalne tematike?

Imam dosta ljubavnih pjesama. Ljubav se uvijek mijenja, ali ljubavne pjesme se uvijek pišu. Možeš pratiti moj ljubavni život kroz moju muziku. Volim i pričati ta se dešava u politici "puno napadam korupciju, nacionalizam, sve to. Gadi mi se sve i jedna strana koja krade od ljudi. Ima i nekih humorističkih pjesama, ali to nije nešto što mene vuče.

Pratiš li rep scenu u BiH? Kakva je?

Ne pratim toliko BH scenu. Prije par godina bila je puno bolja, bilo je puno repera. Danas imaš puno djece koji imaju kompjutere i mikrofone i misle da su reperi. Kvalitet muzike se sjebao. Ali imaš dobrih repera u Bosni. Mayer u Mostaru, Edo... mada, ja više pratim srbijanski rep. Trebali smo Juice i ja da radimo nešto zajedno, baš sad dok sam bio u Banjaluci, ali nismo imali uslove u studiju, tako da smo to odgodili pa ćemo vidjeti da nešto uradimo u budućnosti.

A ostatak regiona?

U Hrvatskoj sam radio sa Jantarom, mislim da on ima potencijal da bude i najbolji reper na Balkanu. Momak ubija lirički. I on tako je mnogo ide protiv politike i korupcije i sličnih stvari.

Znaš li neke banjalučke reperi?

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalucane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

Znam. Pošto sam snimati album sa Mejdan Family, sa reperima iz Å ehera sam napravio projekat BL Crew. Treba taj materijal izmiksati i srediti, pa Å žemo izdati na proljeÅ žte. Banjaluka scena ima kvalitetnih repera Å“ Brutal Protest iz BudÅ žaka su kvalitetni momci, oni malo viÅ žije prave kao rege, ima i Emby koji je radio sa Juiceom. Ne znam ga, ali svaka mu Å•ast za to Å žto je uradio sa Juiceom. Niko iz Banjaluke joÅ ži nije doÅ žiao na taj nivo na kojem je Edo, ali vidim potencijal u momcima, svaka Å•ast.

Da li je moguÅ žte promijeniti neÅ žto pjesmom ili repom?

Mislim da je moguÅ žte, jer ako promijenjiÅ ži miÅ žljenje jednom Å•ovjeku, postigao si neÅ žto. TeÅ žko je jer ljude danas niko ne pita. A ako ti nekog Å•ovjeka izvedeÅ ži na pravi put, koji ja osjeÅ žtam da je pravi put, onda sam neÅ žto postigao.

Kako se moÅ že definisati tvoj stil, da li se uopÅ žte moÅ že definisati?

To se na engleskom zove Thug life. Kad bi na naÅ ži preveo, to bi bilo kao kloÅ žarski Å život, ali to zvuÅ ži ruÅ žno. Nisam ja kloÅ žar, samo me vuÅ že da priÅ žam o stvarima i problemima o kojima vidim da drugi ljudi Å žute. A jesam, bio sam na ulici puno godina, kloÅ žario i radio svaÅ žta. Sada samo Å želim da priÅ žam o tome Å žto sam vidio i Å žto vidim i dan-danas.

MoÅ že li se govoriti o uzorima u tvojoj muzici?

Tupac je nas dosta nauÅ žio, od njega sam pokupio spiku, on ima svoju spiku, a ja svoju, ali od njega sam pokupio kako bih se mogao predstaviti publici. On je puno furao istinu i da treba pomagati ljudima, razumijeÅ ži. Neki reperi kao 50 Cent, repuju o parama i kurvama, a Tupac je uvijek ostao isti, iako je imao pare, uvijek je repao o svojim ljudima, problemima. On je za mene bio neki hip-hop politikaÅ žar.

Å živiÅ ži u Danskoj, kakvo je tamo stanje Å žto se tiÅ že repa? Pretpostavljam da je tamo scena razvijenija. Da li si pokuÅ žiao tamo da neÅ žto napraviÅ ži?

Jeste, tamo je hip hop puno viÅ žije razvijen nego ovdje. Reperi tamo prave reklame za televiziju, diÅ žu neku paricu. Nije kao u Americi, naravno, ali je viÅ žije razvijeno nego ovdje. Imaju kvalitetnije spotove. Ja nisam zavrÅ žio projekat na naÅ žem jeziku, i moram to da zavrÅ žim prije nego Å žto poÅ žnem raditi neÅ žto drugo. Meni to leÅ ži na duÅ ži, da bude savrÅ ženo.

Da li je za rep neophodno Å živjeti na ulici, teÅ žkim Å životom, kao Å žto se opisuje u pjesmama? I ti si tako Å živio, jedno vrijeme, u Danskoj?

MoÅ žeÅ ži biti reper i bez toga, nisam ja to traÅ žio, da budem takav, razumijeÅ ži. Upao sam u takav krug ljudi. Mi smo tamo bili stranci, nekako smo se drÅ žali van sistema i van svega. To su bile te godine 16-17 kad smo poÅ želi eksperimentisati sa svakakvim stvarima. ZavrÅ žili smo na ulici, jebiga, mladost... U Kopenhagenu ima Kristijanija, ne znam jesi li Å žuo za to, postavi link (smijeh). Tu smo puno godina proveli, sa svakakvim ljudima. Nekako nam je to uÅ žilo u krv, nakon toliko godina, kloÅ žarenje. Nije niko od nas htio da to budemo, takvi smo postali, a najviÅ žije zato Å žto smo bili stranci u toj drÅ žavi. MoÅ že se o tome diskutovati, moÅ žemo li se mi integrisati u taj sistem, ali kad imaÅ ži puno istih ljudi oko sebe, ne vidiÅ ži cijelu sliku.

Dao si mi sliku sa grbom Partizana na glavi i na grudima. Otkud to, Partizan Beograd i Beba Duh?

Zato Å žto je Beba Duh uvijek volio Partizan, kao fudbalski i koÅ žarkaÅ žki klub. Ali Partizan danas nije isti, kao Å žto ni

Leđinari nisu isti. Izabrao sam da podržavam Partizan na svoj način, jer nikad nisam uspio biti partizan u Ajkoli. Gledam Partizan kao riječ partizan. Ja sam partizan, nisam musliman, već Jugosloven i dan-danas. Ne osjećam se kao musliman, već kao Jugosloven i svjetski čovjek, religija me nikad nije zanimala. Partizanov grb sam stavio na sebe bađi da malo ljude zaintrigiram. A kad prođitaju intervju, shvatiće neke druge stvari, razumijeđi.

Da se vratimo muzici. U jednom od naših ranijih razgovora, pomenuo si i da si kontaktirao Halida Beđilića za eventualnu saradnju?

Poznavao sam djevojku u Danskoj, koja mi je priđala da zna Halida. Ja joj nisam vjerovao i ona je ponudila da ga pozove. I tako je ona pozvala Halida i rekla mu je da ima druga koji radi rep muziku i koji je zainteresovan za saradnju sa njim. Tada je meni dala Halida na telefon i ja sam popriđao sa njim. Rekao mi je da nema problema, da priprelim i pođaljem mu neđto i napravićemo pjesmu. Nađalost, nakon par dana, Halid je imao udes i nisam se viđe čuo sa njim. Iako Halid nije moja muzika, volio bih uraditi neđto sa njim, iskreno radi promocije.

Kad si već spomenuo promociju, kako to ide za mlade muzičare i repere? Kako napraviti da se čuje za tebe, da tvoja muzika dođe do ljudi?

Stvarno teđko. Ako nemađi keđi da dajeđi za promociju na televiziji, za reklame, za internet oglase. Jedini način koji trenutno mogu da radim je na Jutjubu i Fejsbuku, jer imađi, recimo, dvije hiljade prijatelja i svima pođaljeđi poruku da si napravio novu pjesmu. Ako se njima svidi, 30 % njih će mođda poslati svojim prijateljima i tako će se proširi. To je ok promocija i bolje nego prije, kad nije bilo interneta. Tada nisi imao mogućnosti, jedino lokalno da ljudi čuju za tebe. Čeulo je dosta ljudi za mene, ali bez dobre promocije, ide teđe. Zato i neću da izdam album odmah, jer bilo bi đteta da izdam album i da za njega čuje nekih pet hiljada ljudi. Osjećao bih se lođe. Nisam jođi dođao tu gdje treba da budemđ da me svi čuju, ali na putu sam. Borim se, borac sam, banjalučki Borac (smijeh).

Izvor vijesti: BLIN MAGAZIN